

melse er begrænset til særlige undtagelsestilfælde af ekstraordinær karakter. Motiverne til retsplejeloven gik i øvrigt i forbindelse med denne bestemmelse ud fra, at der skulle gives den private forurettede en subsidiær påtaleret, der »værner mod politiske misbrug af justitsministerens beføjelse til at undlade påtale«. Denne subsidiære private påtaleret blev ikke gennemført, hvilket også må tale for, at der udvises den største varsomhed med påtalefrafald uden for de af loven fastsatte tilfælde.

Endvidere kan fremhæves Stephan Hurwitz' udtalelser i Nordisk Kriminalistisk Årbog 1939, side 180, hvor han i forbindelse med en drøftelse af spørgsmålet om justitsministerens mulighed for at gribe ind i straf- forfølgningen giver udtryk for, at det er »... principielt forkasteligt, at sådan indgriben finder sted, bortset fra ganske ekstraordinære tilfælde, hvor statshensyn helt udenfor de sædvanlige strafferetsplejehensyn gør sig gældende, navnlig hvor sagen berører statens forhold til fremmede magter, og hvor derfor allerede loven udtrykkelig har betinget forfølgningen af den politiske magts beslutning.«

4. Det kan i den forbindelse oplyses, at der i 1973 blev rejst spørgsmål om regeringens muligheder for at gribe ind i den verserende straffesag vedrørende Hope Computerkonflikten. Udfaldet af den daværende socialdemokratiske regerings overvejelser blev, at der ikke fra regeringens side blev grebet ind i

den verserende straffesag.

5. Som det fremgår af det ovenfor anførte, er de oplysninger, som er fremkommet i dagspressen om eventuelle svagheder ved Harpoon-systemets design, indgået i kommissionsdomstolens materiale, og kommissionsdomstolen har da også selv i sine vurderinger givet udtryk for, at sådanne svagheder består. Uanset disse tekniske tvivlsspørgsmål har kommissionsdomstolen imidlertid ment, at orlogskaptajn H. G. Olsen har udvist ansvarspådragende adfærd, og kommissionsdomstolen har således ikke fundet, at disse tekniske spørgsmål var afgørende for vurderingen af orlogskaptajnens forhold.

Der er således ikke fremkommet nye oplysninger, som kan give grundlag for en anden vurdering af tiltalospørgsmålet end den, som blev anlagt på grundlag af kommissionsdomstolens rapport. Hvis nye oplysninger var fremkommet, ville det efter reglen i retsplejelovens § 711 om anklagemyndighedens objektivitet påhvile anklageren i sagen at vurdere, om disse gav grundlag for at standse forfølgningen, og der ville derfor ikke i praksis kunne opstå spørgsmål for en regering om at gribe ind i sagen.

En indgriben fra regeringens side i denne sag ud fra rene opportunitetshensyn må som anført ovenfor under punkt 2-3 anses for overordentlig betænkelig, og konsekvenserne af en sådan indgriben ville være ganske uoverskuelige.